

~ נקודות משיחות קודש ~ (ע"פ שיחת מוצש"ק פרשת חיי שרה תשמ"ז, וש"פ נח תשמ"ה - מתוך 'לקראת שבת')

לבוא אל ה'תיבה" - ולצאת ממנה

בא אתה וכל ביתך אל התיבה (ז, א)

מפוקסמת היא תורת הבעל-שם-טוב על פסוק זה (הובא בהוספות לכתר שם טוב' ס"ח ואילך, ובכ"מ), אשר "תיבה" רומז לתיבות התורה והתפלה, והפירוש "בא אל התיבה" הוא שיהודי צריך "לבוא" ולהכניס את עצמו בתוך תיבות התורה והתפלה. ולכאורה הדבר פלא, דהרי בהמשך הפרשה (ח, טו) מצוה הקב"ה לנח - "צא מן התיבה! ולפירוש הבעל-שם-טוב, ש"תיבה" קאי על התיבות הקדושות דתורה ותפלה - איך ייתכן הדבר? אלא שבאמת כך הוא הסדר בעבודת האדם, שמוצד הפנה של "דירה בתחתונים" נדרש הוא לצאת מהתבודדותו והסתגרותו בחדרו עם תיבות התורה והתפלה, ולהביא אל העולם כולו את אור הקדושה. יחד עם זה, מוכרחת ההכנה של "בא אל התיבה". פלומר: ראשית-כל צריך יהודי להשקיע את עצמו בתוך ה"תיבה" דתורה ותפלה, ולהיות שם משך זמן של "שנה תמימה" (פרש"י פרשת נח, ט, יד), הפוללת בתוכה את כל שינויי הזמנים האפשריים; ואז, כאשר חדור הוא בתורה ובתפלה ובכל הפרטים, יש בידו הפח לעבודה ד"צא מן התיבה" - שיוצא לעולם הפתוח ומקדשו להיות "דירה לו יתברך".

במכל פיערא דכניא תסב לך שבועא שבועא
דכר ונקבא ומן פיערא דלא איתהא דכניא
היא תרין דכר ונקבא :

**(ב) מפל הבהמה הטהורה תקח לך שבועה שבועה
איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא
שנים איש ואשתו:**

כ"ט~ הטהורה • העמידה להיות טהורה לישראל, למדנו שלמד נח תורה (עירובין יח) • שבועה שבועה • כרי שיגריב מהם קרבן בצאתו.

גאף מעופא דשמאי שבועא שבועא דכר
ונקבא לקימא זרעא על אפי כל ארעא :

**(ג) גם מעוף השמים שבועה שבועה זכר ונקבה
לחיות זרע על פני כל הארץ:**

כ"ט~ גם מעוף השמים וגו' • בטוהורים - הכתוב מדבר, ולמד סתום מן המפרש.

דארי לזמן יומין עוד שבועא אנא מחת
מטרא על ארעא ארבעין ומיין וארבעין
לילין ואמחי ית כל יקומא די עבדת מעל
אפי ארעא :

**(ד) פי לים עוד שבועה אנכי ממטיר על הארץ
ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום
אשר עשיתי מעל פני הארמה:**

כ"ט~ פי לים עוד שבועה • (סנהדרין קח) אלו ז' ימי אבלו של מתושלח הצדיק, שחס הקדוש-ברוך-הוא על

דעת זקנים מבעלי התוספות - עוז והדר

קלטה טמאים לכל הפחות שנים מפל, אם לא נפרש. כל שהתיבה קולטתו יותר משנים טהור, אלא קאי אקרא דמהוה למינהו ולעל ו א דפרשינן מאותן שדבקו במינן, ועל זה פירש 'מנא ידע' נח, ומשני 'כל שהתיבה קולטתו טהור', פירוש, שדבקו במינם, וכל שאין התיבה קולטתו טמא, פירוש, דבקו בשאינן מינן. וטהורה וטמאה שייכא גבי ערוה, דכתיב (ויקרא יח כד) אל תטמאו בכל אלה: תורה ג

נהירא, שהרי הבין זה ממה שאמר לו יתברך להכניס מהם שבועה, פי כן פירש רש"י גבי ויקח מפל הבהמה הטהרה (להלן טו) אמר נח לא צינה לי הקדוש-ברוך-הוא להכניס מאלו שבועה אלא כדי להקריב מהן קרבן. לכה נראה לי דמה שלמד נח תורה, כדפירש רש"י, והא דקאמר בןבזים 'מנא ידע', לא קאי אטהורים וטמאים, דמנה לא היה מתרץ כלום 'כל שהתיבה קולטתו טהור', שהרי התיבה

ז (ב) מפל הבהמה הטהורה. פירש רש"י: העמידה להיות טהורה לישראל, למדנו שלמד נח תורה. ותימה מהא דאמרינן בןבזים פרק פרת חטאת (קט"ז): מנא ידע, כל שהתיבה קולטתו טהור, וכל שאין התיבה קולטתו טמא. אלמא לא ידע אלא מתוך קליטת התיבה. ויש מפרשים שאין להוכיח שלמד תורה אלא מדלא הקריב קרבן ביציאתו מן התיבה אלא מן הטהורה. והאי נמי לא